

udtrykkeligt, at de Pligter, som hidtil have paahvilet Politimesteren og Sognesogberne, fremdeles vedblive. Endelig siger Forordningen af 29de September 1841 udtrykkeligt — den begynder endogsaa dermed —, at det skal have sit Forblivende ved de i Fr. af 13de December 1793 indeholdte almindelige Forskrifter angaaende Veienes Vedligeholdelse. Der kan derfor vistnok ikke være mindste Tvivl om, at alle disse Veie bør vedligeholdes, og at d. t. naar man klager over, at det ikke skeer, er Dvrighedens Pligt at sørge derfor. Naar man ikke vil antage dette, vilde der aldeles ikke være noget Middel til at faae dem istandsatte; thi Domstolene kunne aldeles ikke give sig af med dette Spørgsmaal, da det ligger aldeles udenfor deres Omraade, hvorledes en Veie skal vedligeholdes, og Arbeidet derved fordeles. Jeg skal i den Henseende blot erindre om Placaten af 25de Novbr. 1829, som udtrykkelig siger, at Sager, angaaende Veienes Indretning og Arbeidets Fordeling, ikke kunne paafjendes af Domstolene, men at de ene og alene kunne afgjøre den Strid, der maatte optaae mellem enkelte Mænd om, hvorvidt de paa Grund af Contracters Hævd eller anden sær Afkomst ere berettigede til at være fritagne for et Veiarbejde, eller forpligtede til at deeltage i det. Den Placaten tilspier udtrykkelig, at Arbeidet af den Grund aldeles ikke maa standses, men at det derimod skal udføres af Den, som Dvrigheden anseer nærmest forpligtet dertil, imod Regres til Modparten, hvis han taber Sagen. Jeg troer derfor, at vi have fuldkommen tilstrækkelige Bestemmelser om disse Veies Vedligeholdelse, naar de blot blive rigtig anvendte, og at vi saaledes ikke i den Henseende behøve nogen hyderligere Lovbestemmelse. Hvad navnlig Anordningen af 13de August 1841 angaaer, da taler den udtrykkelig om, at Sognesforstanderskaberne skulle paafse, at Sognene ere forsynede med de fornødne Biveie. Det er derfor en ligesvem Vidsfarelse, naar man antager, at de Veie, som ikke blive optagne paa de Regulativer, som først bleve anordnede ved Fr. af 29de September 1841, ere uden Tilsyn og ikke kunne fordres istandsatte. Hvad forøvrigt disse Regulativer angaaer, lide de utvivlsomt af den Veil, at der paa de fleste Steder er optaget

langt færre Veie paa dem, end der kunde være; thi det maa man dog vistnok anerkjende, at alle de Veie, som en heel Commune eller et heelt Sogn er forpligtet til at vedligeholde, bør optages paa Regulativerne, selv om der ved Siden deraf kan være afskillige Biveie i et Sogn, som nødvendig maae vedligeholdes, men som det dog ikke kan paalægges det hele Sogn at vedligeholde. Fr. af 1793 nævner jo udtrykkelig Sogne-, Kirke-, Mølle- og andre Biveie, men der er ingen Steder sagt i Lovgivningen, at disse Veie, efterat Anordningen af 1841 er udkommen, skulle henligge aldeles upaaagtede, uden at Nogen skulde kunne være istand til at faae dem istandsatte; tværtimod, der er sagt, at der skal optages et Regulativ over de Veie, som Sognet, og der er udtrykkelig tilspiet, som Communen skal vedligeholde. Den Hovedregel, som indeholdes i Fr. af 1793, at de, der have Nytten og Brugen af Veien, skulle vedligeholde den, er saaledes ingenlunde hævet, og hvem der skal vedligeholde disse Veie er end tydeligere udtalt i en egl. Resolution af 30te November 1785, der udtrykkelig giver Bestemmelser desangaaende. Jeg troer derfor, at der i den Henseende findes fuldkommen tilstrækkelige Lovbestemmelser, naar de blot benyttes.

Med Hensyn til de enkelte Endringsforslag skal jeg nu tillade mig nogle Bemærkninger. Naar det til § 2 er foreslaaet, at foruden det Barsel, som skal gives til dem, som vedkommende Klager opgiver som Deeltagere i Veien, skal Klagen tillige bekjendtgjøres paa Kirkestøpne eller den for offentlige Bekjendtgjørelser paa Stedet brugelige Maade, mindst otte Dage før Mødet, anseer jeg denne Tilspøining deels for aldeles overflødig, deels for ikke at svare til den Hensigt, hvori den er foreslaaet. Den skulde jo nemlig hovedsagelig forhindre, at Enkelte bleve glemte, og bidrage til, at man kunde være mere sikker paa, at samtlige Vedkommende bleve tilfagte; men det vil man aldeles ikke opnaae. Jeg anseer det nemlig for et meget usandsynligt Tilfælde, at vedkommende Klager skulde glemme Nogen af dem, som ere berettigede til at bruge Veien; thi det maa vistnok antages i Reglen at være bekjendt for dem, som benytte en saadan Veie, hvilke Andre der ere berettigede til at benytte den, og det vil saaledes vistnok kun